

CHƯƠNG I: ĐỨA CON CỦA MỘT GIẤC MƠ

Thưa ấy, thần Jupiter sống ở đỉnh Olympe thống trị toàn vũ trụ. Từ trên ngai vàng cao ngất, ngài thường nghiêng mình nhìn xuống thế gian và hay xuống thăm họ. Thường thì ngài mang lại cho họ những điều tốt lành song thì thoảng cũng gây những nỗi thống khổ cho con người. Ngài luôn tham dự vào các mâu thuẫn, chiến tranh và tình yêu của con người.

Vì Jupiter buồn chán ư? Hay là ngài ghen tỵ với con người và với sự không toàn vẹn của họ?

Chẳng ai có thể trả lời được câu hỏi đó, nhưng tất cả đều biết rằng con thịnh nộ của Jupiter thật đáng sợ. Vị thần cao nhất trong số các vị thần, chúa tể của toàn vũ trụ, sở hữu biết bao quyền lực. Ngài thi hành chúng với biết bao tính toán khôn ngoan và vẻ thông minh của một vị thần có thể có được. Và ngài không chấp nhận có ai đó chống lại ngài. Một ngày kia, truyền thuyết thuật lại rằng: hình như Jupiter muốn đi tìm hiểu thêm về cuộc sống của con người và đúng là muốn hòa nhập với họ một thời gian...

ở hạ giới, vị tướng Amphitryon kiêu hãnh vì đã có tất cả cho một cuộc sống hạnh phúc:

trong thành phố Thèbes tươi đẹp mà vua trị vì là Créon, Amphitryon đã cưới người đẹp Alcmène, con gái của vua Mycènes láng giềng.

Vị tướng đang chuẩn bị dẫn quân ra trận để chứng tỏ giá trị của mình. Ngài vui vẻ từ biệt Alcmène và hẹn sớm chiến thắng trở về. Nguyên vọng của ngài là khi ca khúc khải hoàn vang lên sẽ là lúc ngài có một đứa con trai nối nghiệp mình, dẫn đầu đoàn quân Thèbes.

Vậy là Amphitryon cùng các chiến binh của mình ra trận. Còn Alcmène lúc về lâu đài, sống khép mình trong hy vọng một ngày tới chồng nàng sẽ trở về. Nàng cũng mong muốn mau chóng sinh cho Amphitryon một đứa con cũng tài năng như cha nó vậy.

Nhiều tuần lễ trôi qua, Amphitryon vẫn mãi mê chiến trận. Alcmène vẫn đợi chờ. Một mình trong lâu đài rộng mênh mông, đôi khi nàng lo sợ Amphitryon không trở về nữa, sợ chồng nàng sẽ tử trận, mặc dù Amphitryon thừa dững cảm và đội quân dưới quyền chỉ huy của ngài rất có kỷ luật và giỏi giang.

Nàng cứ suy nghĩ và buồn rầu lo lắng: "Nếu các vị thần không giúp sức thì dân thành Thèbes sẽ ra sao? Nếu họ đã quyết định là Amphitryon phải chết?" Thỉnh thoảng trong những giấc mơ, Alcmène mơ thấy chồng mình nằm chết trong một bể máu, thân thể dập nát do hàng ngàn vết thương. Thời gian càng

trôi, Alcmène càng lo sợ mỗi khi phải lên giường đi ngủ, nhất là lại trong căn phòng của hai vợ chồng. Trong khi đó, màn đêm vẫn buông mái tóc huyền diệu xuống thành phố Thèbes xinh đẹp.

Một đêm, hạnh phúc đến với Alcmène khi nàng không có ý chờ đợi. Amphitryon hiện ra trong căn phòng vẫn mặc nguyên bộ chiến phục, vũ khí vẫn cầm trên tay, gương mặt bám đầy bụi nhưng rạng rỡ. Nét mặt vẫn bình yên như không hề có chút mệt mỏi nào đọng lại sau nhiều tháng ngày chiến trận. Ngài lặng lẽ không nói một lời.

Lúc đó ngoài trời ánh trăng chiếu sáng lấp lánh đôi mắt dịu dàng của Alcmène, tưởng như trong giấc mơ. Amphitryon cởi bỏ quân phục và đến bên người vợ yêu.

Đêm tối thật dịu dàng đến nỗi Alcmène phải ngạc nhiên. Khi nàng thức giấc, Alcmène không hề thấy Amphitryon đâu cả, cũng không có dấu vết gì chứng tỏ chàng đã ở đây đêm qua.

Phải chăng ngài đã lấy lại vũ khí và mặc chiến phục để lên đường từ sáng sớm? Có lẽ nào ngài chỉ có thể ở bên vợ vài giờ rồi lại ra chiến trận?

Những ý nghĩ này thật phi lý! Một vị đại tướng không bao giờ rời bỏ chiến trận và binh lính của mình trong khi chiến đấu. Alcmène biết điều đó, nhưng nàng không thể giải thích được câu chuyện xảy ra đêm qua.

Càng suy nghĩ, nàng lại càng cảm thấy sự thật quá phũ phàng. Nàng đã mơ thấy Am-phitryon trở về... Nàng đã mơ tưởng để xua đi những ác mộng, song Amphitryon vẫn bất vô âm tín. Hay là chàng chết rồi, Alcmène đã nghĩ như vậy. Giấc mơ ấy có thể là điềm báo của các thần linh hoặc cũng có thể là một thông điệp của chính vị chúa tể Jupiter.

Dần dần, nỗi đau đớn hình thành rõ rệt trong nàng, Alcmène rời khỏi giường và bắt đầu khóc.

Ngọn gió sớm mai dịu dàng qua cửa sổ len vào căn phòng. Rồi bên ngoài vang dậy tiếng tung hô. Tiếng binh khí va chạm, tiếng bước chân nặng nề của vó ngựa vang lại từ rất gần.

Alcmène tin rằng mình sẽ điên lên mất. Đúng là các vị thần đang làm khổ nàng.

- Alcmène! Alcmène!

Giọng nói thân quen ấy. Không! Vẫn là cơn ác mộng. Đây không thể nào là sự thật!

- Alcmène!

Đây hoàn toàn không phải là ác mộng, không phải là giấc mơ, mà là giọng nói hân hoan của Amphitryon, chồng nàng, người chiến binh cao quý. Ngài bắt

chợt trở về ngay bên cạnh nàng, vẻ mệt mỏi và quần áo bám đầy bụi đường, chẳng giống hình ảnh trong giấc mơ của nàng đêm trước.

- ôi Amphitryon!... Em hạnh phúc biết mấy!

Họ ôm hôn nhau trong tiếng tung hô vang dội của cư dân thành Thèbes đang nổi lên ngoài phố, đang chào đón chiến thắng của vị đại tướng và đoàn quân của ngài.

Đêm sau nữa vẫn là hiện thực. Amphitryon ngủ cạnh Alcmène và không rời khỏi nàng cho tới tận sáng hôm sau.

Hạnh phúc ngập tràn trong lâu đài của Am-phitryon nhiều tháng sau đó. Rồi tới một ngày, Alcmène cho ra đời một đứa con trai mà nàng hằng ao ước.

Cậu bé xinh đẹp khỏe mạnh ấy được đặt tên là Hercule. Nhưng vài phút sau, Alcmène lại sinh thêm đứa con thứ hai, trông yếu đuối mong manh hơn, được đặt tên là Iphiclès. Amphitryon hết sức mãn nguyện: có những hai cậu con trai! Tiếng tăm thành Thèbes rồi sẽ còn rạng danh nữa trên toàn cõi Hy Lạp.

Nhưng than ôi! Sự vui mừng này không thoát khỏi tầm mắt của các vị thần. Junon là vợ của Jupiter biết rằng Hercule không phải là con của Amphitryon mà chính là con trai Jupiter, người đã quyến rũ nàng Alcmène vào đêm trước ngày mà vị tướng thành Thèbes trở về. Vì thế Junon quyết định sẽ tỏ rõ quyền lực của mình với tướng Amphitryon và người vợ yếu đuối của chàng.

Đúng là Alcmène không hề mộng寐: Jupiter đã hóa thân thành Amphitryon và đi vào phòng Alcmène để quyến rũ nàng. Junon quyết định trả thù: bà sẽ giết Hercule và thành Thèbes sẽ không còn ngự trị ở Hy Lạp nữa.

Junon chiếm giữ nhiều quyền lực. Bà sẵn sàng làm bất cứ việc gì để nguôi cơn giận và ghen tuông của mình. Nếu Jupiter có những cuộc tình cháy bỏng khác, Junon không hề do dự khi mang đến cho gia đình những phụ nữ kia nỗi đau đớn khôn cùng.

Ít ngày sau khi cặp song sinh chào đời, Junon quyết định trả thù khi mọi người trong lâu đài Amphitryon đang chìm trong giấc ngủ. Hai con rắn được Junon sai khiến, nhẹ nhàng trườn vào phòng hai cậu bé, tiến sát lại chiếc nôi. Hercule và Iphiclès vẫn say sưa ngủ, không hề hay biết thảm họa đang đến gần.

Hai con rắn trườn vào trong nôi và thực hiện lời nguyền ác độc. Chúng bắt đầu quấn quanh người Iphiclès và siết chặt lại.

Iphiclès kêu thét lên, tiếng kêu đã đánh thức anh của cậu dậy. Hercule, ngay tức thì, với sức mạnh phi thường của mình đã cứu người em khỏi vòng siết của hai con rắn đáng sợ. Trong khi Iphiclès vừa khóc vừa lăn lộn thì Hercule đã bóp chết hai con rắn.

Ngạc nhiên vì tiếng kêu của Iphiclès, Am-phitryon và Alcmène vội vã tới phòng hai con trai.

Cảnh tượng trước mắt khiến họ kinh ngạc, không thốt lên được một lời. ở một đầu nôi, Iphiclès vẫn kêu khóc thảm thiết vì sợ hãi. Còn đầu kia, Hercule đang ngồi, trong tay là hai con rắn mềm nhũn, bất động. Cậu đang cười ha hả.

Cả Amphitryon và Alcmène chợt hiểu rằng thần thánh đã ban cho Hercule một sức mạnh phi thường. Và họ biết, Hercule sẽ có một tương lai rạng rỡ và chắc chắn, cậu sẽ có được nhiều khả năng siêu việt.

Amphitryon bồng Hercule lên tay, lòng tràn ngập niềm vui và kiêu hãnh. Người con trai cả của ngài sẽ trở thành một chiến binh vĩ đại, sẽ làm thành Thèbes rạng danh vào bậc nhất, sẽ khiến cho vua Créon cha ngài hết sức mãn nguyện. Amphitryon hy vọng được thấy con mình tranh tài với các vị thần.

Vừa dỗ dành cậu bé Iphiclès yếu đuối đang khóc ti tỉ, Alcmène vừa nghĩ tới giấc mơ đêm trước khi Amphitryon trở về. Nàng chắc rằng Hercule là con của một vị thần. Có thể Hercule sẽ có một tương lai khác thường, nhưng Alcmène hiểu rằng điều ấy rồi sẽ phải trả bằng một giá đắt. Liệu các vị thần sẽ giáng bao nhiêu tai họa xuống dân thành Thèbes? Phải chăng họ đã chọn thành Thèbes để gây mối bất hòa với cậu bé này?

Có ẩn ý gì của thần linh phía sau sự chào đời của Hercule?

Alcmène nhìn Amphitryon và thầm nghĩ:

Hắn là chàng không ngờ rằng mây đen đang bao phủ trên đầu hai đứa nhỏ. Nàng không dám kể cho chồng nghe chuyện đêm hôm ấy. Song vài ngày nữa, có lẽ sẽ có lúc thích hợp để nàng thổ lộ với chồng những dự đoán của mình.